

KHUTBA

Fredag 28.08.09

Norsk

Ramadans hemmeligheter og effekter på muslimers liv

Islam er en religion som utvikler de gode gjerninger og perfektjonisme. Muslimer er studenter på livets skole. De går på skolen og mottar kunnskap som er tilpasset den menneskelige natur, og har til stadighet eksamener og prøvelser i sine liv.

Forpliktelser (*Fard*) som er pålagt muslimer kan sammenlignes med en eksamen i islam. Disse forpliktelser er gitt til muslimer for at de skal vokse, utvikle seg og utvide sin kunnskap, ikke for at de skal få problemer og vanskeligheter i sine liv. Islams forpliktelser styrker muslimers vilje og besluttsomhet til å utføre gode gjerninger og unngå syndige gjerninger, samt trener og styrker karaktertrekk som for eksempel tålmodighet og besluttsomhet.

I hver del (*Farida*) av islam er det en prøve eller eksamen av muslimers tro (*Iman*), sinn og vilje. Faste (*Siyam*) er det vanskeligste siden det går hardt ut mot kroppens naturlige begjær og ønsker. Det er en hel måned med å avstå fra kroppens begjær (magen, kjønnsorgan, tungen, øyne og ører). Profeten (SAWS) sa: “*Al siyamu junnah*” som betyr faste er forebyggende. Det er forebyggende mot synder og mot straff i det hinsidige. Det er også forebyggende mot sykdommer som er relatert til overspising.

En muslim må ikke tro at fasten kun er å avstå fra mat og drikke om dagen, for deretter å fråtse i alt man begjærer om kvelden. Et resultat av en slik faste er bare sult og svakhet i organene. Fasten består av å avstå fra begjær og fristelser i hele kroppen, men tungens begjær er overveldende og kun de som har sterk viljestyrke vil klare å kontrollere den.

Å faste i Ramadan er en test på kontrollen over kroppens begjær, et symbol på tilbedelse, en vanskelig og systematisk trening for å tolerere sult og tørste samt å snakke sannheten. Fasten er undervisning for mennesket til å kontrollere seg selv og en praktisk opplevelse av barmhjertighet for de som ingenting har. Uten fasten ville ikke rike mennesker få oppleve sult og forstå hvordan det påvirker fattige mennesker som sulter.

Kjære fastende muslimere,

Ramadan er som et sykehus hvor pasienter får den behandlingen de har behov for. Fasten er en av de sterkeste motivasjoner til å nå *Taqwa* (*Gudsfrykt*) derfor avslutter Allah Den Mektige den Aya om faste ved å si “*La'allakom Tattaqoon*” som betyr «*Så de må bli gudfryktige*», *Albaqara 188*.

Ramadan veileder oss til de beste gjerninger, som å ta godt vare på foreldre (*Bir Al walidayn*), besøke slektninger, og være god mot familie og venner.

Målet med all tilbedelse (*Ibada*) er å rense den menneskelige sjel fra alt som forstyrrer og hindrer dens renselse og fromhet, og gi næring til sjelen med himmelske verdier som leder den mot perfektjonisme.

Islam ser på mennesket som en nøytral skapning (midt imellom) som har valget mellom å bli ren eller uren. Mennesket er blitt gitt intelligens, vilje og evne til å skille, slik at det velger sin egen sjels lykke eller ulykke i dette livet og i det hinsidige.

Tilbedelse (*Ibada*) har effekt på sjelen. Denne effekten varierer i henhold til innstillingen til tilbederen. Hvis effekten av *Ibada* ikke er merkbart på tilbederens oppførsel og handlinger, så er det som en kropp uten sjel. Muslimers hjerter blir harde og de forlater sine plikter og blir åpen for invasjon av sine fiender etter at de har gått bort fra veiledningen i sin religion, og ikke reflekterer på hva de sier og gjør, fra islams kunnskap og rutiner.

Dette vender *Ibada* til en vanesak for mange av dem. Hvis de sannelig blir berørt av alt de sier og gjør, så vil jorden fylles med skjønnheten av rettskaffenhet (*Haqq*) istedet for kaoset fra urettferdigheter (*Batil*).

I fasten finner man sult for kroppen, men tilfredstillelse for sjelen og styrke for hjertet. I fasten finner den troende rom for kommunikasjon med Gud, nærhet til Ham, tilfredstillelse ved å nevne Hans navn (*Dhikr*) og lese Hans bok.

Dette var noen av hemmelighetene ved fasting som *Salaf* (3 første generasjoner fra Profetens (SAWS) følgesvenner) forsto betydelsen av og dermed var de på stø kurs i rettskaffenhet og evnen til å oppfordre til gode gjerninger.

Er det ikke slike generasjoner som menneskeheten er i behov av i dag? Er det ikke slike sjeler våre muslimske samfunn er i behov av?

Det er viktig at den fastende personen reflekterer på disse betydelsene så han får best resultat fra sin faste.

Når fasten er over eller når Ramadan er over bør man unngå handlinger som svekker alt man har bygd opp i løpet av dagen eller måneden.

Hvor lykkelig er ikke en fastende person når han bruker Ramadan som en skole hvor han trener seg selv til å avstå fra hva han tidligere gjorde? Dermed vil han oppnå en positiv forandring og hans Gud vil være fornøyd med ham og belønne ham med den høyeste grad i Paradiset.

Må Allah (SWT) gjøre oss blant de som fester i Ramadan og utfører tilbedelse (*Qiyam*) gjennom natten for Allahs skyld, tror på Ham, og funderer på Hans belønninger og straff (*Imanan wa Ihtisaban*).

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif